

Latvijas Okupācijas muzeja apkārtraksts

Nr. 53, 2021. gada decembris

Museum of the Occupation of Latvia. Newsletter No. 53, December 2021, Rīga

Latvijas Republikas proklamēšanas dienas priekšvakarā, 2021. gada 17. novembrī, Latvijas Okupācijas muzejs ar krājuma priekšmetu svinīgu pārvešanu sāka atgriešanos atjaunotajā mājvietā Latviešu strēlnieku laukumā 1. Attēlā svinīgā gājiena dalībnieki: muzeja Izglītības nodaļas speciāliste Ilze Vaivode, gids Ingus Andersons, direktore Solvita Vība un krājuma speciāliste Baiba Brieže ● On 17 November 2021, the eve of Latvian Independence Day, the Museum of the Occupation of Latvia began returning to its renovated home at Strēlnieku laukums 1 with a formal transfer of Museum collection items. Photo: Participants in the formal procession. Ilze Vaivode, Education Department specialist; Ingus Andersons, Museum guide; Solvita Vība, Museum director; Baiba Brieže, Collection specialist

2021. gada 1. jūlijā, atzīmējot Latvijas Okupācijas muzeja 28. dzimšanas dienu, muzeja pastāvīgās ēkas vestibila grīdā tika ievietota piemiņas kapsula ar visu muzeja ziedotāju un krājuma priekšmetu dāvinātāju vārdiem. Attēlā no kreisās: LOMB biedrs Valters Nollendorfs, muzeja Saimniecības nodaļas vadītājs Ziedonis Grigorjevs un muzeja direktore Solvita Vība ● On 1 July 2021, celebrating the 28th birthday of the Museum of the Occupation of Latvia, a commemorative time capsule with the names of all financial donors and Museum Collection item donors was placed in the floor of the Museum's permanent building entrance hall. Pictured from left: LOMB Society member Valters Nollendorfs; Ziedonis Grigorjevs, Head of Technical Staff; Museum Director Solvita Vība

Solvita Vība: šis būs gads, kas muzeja saimei noslēgsies īstajās mājās

(Raksts tapis 2021. gada 7. oktobrī Raiņa bulvārī 7, Rīgā. Tās ir bijušas muzeja pagaidu telpas kopš 2012. gada 11. novembra.)

Deviņus gadus Latvijas Okupācijas muzejs ir gaidījis atgriešanos rekonstruētajā namā Vecrīgā. Deviņus gadus muzeja saimei un atbalstītājiem bija jautājums – kad varēs atvērt jaunu ekspozīciju ar stāstu, kas liecinātu par Latvijas valsti, tautu un zemi trīs okupāciju laikā no 1940. līdz 1991. gadam.

2021. gada 13. augustā muzejam tika nodota rekonstruētā nama Latviešu strēlnieku laukumā 1 simboliskā atslēga. Līdz brīdim, kad teiksim – esam atgriezušies mājās, vēl būs pagājuši trīs četri mēneši... Cerams, ka Ziemassvētku laikā, kad apkārtraksts būs nonācis līdz lasītājiem, pulcēsīsimies pie

Solvita Vība: This Will Be the Year That Ends With the Museum Family in Its True Home

(This was written on 7 October 2021 at Raiņa Blvd. 7, Riga, the temporary quarters for the Museum since 11 November 2012!)

For nine years the Museum has waited to return to its reconstructed building in Old Riga. For nine years Museum staff and supporters have asked – *when* can we unveil the new exposition that will testify to the story of the Latvian nation, people and land under three occupations from 1940 to 1991?

On 13 August 2021 the Museum received – symbolically – keys to the reconstructed building at Latviešu strēlnieku laukums 1. Three or four more months will pass until we can say we are actually home.... I hope, that by Christmas – when this newsletter has reached its readers – we will be

Ziemassvētku eglītes Latviešu strēlnieku laukumā 1. Šis būs gads, kas muzeja saimei noslēgsies īstajās mājās.

Turpmāk šis būs mājas visiem, kas atbalstījuši muzeju kopš tā dibināšanas 1993. gadā. Mūsu misija ir uzrunājusi Latvijas patriotus un latviešu organizācijas visā pasaulē. 28 gadus esam pastāvējuši un attīstījušies, pateicoties lielajam ziedotāju atbalstam un dāsnumam, kas muzeju ir darījis stipru un atpazīstamu, 21. gadsimtā ieejot.

Ilggadējā ziedošanas tradīcija muzejam ir demokrātijas paraugs, jo labdarība ir demokrātijas iezīme. Tas ir gan nenovērtējams, vēsturisks ieguldījums sabiedrībā un valstī, gan piemērs, mācību stunda ziedošanas kultūrā. Vēlme palīdzēt citam, uzlabot dzīvi, būt noderīgiem kādā dzīves jomā parāda cilvēka vērtību orientāciju, brīvības garu. Katrs ziedojums muzejam ir bijis apliecinājums ikviena indivīda un valsts augstākajai vērtībai – brīvībai. Katrs ziedojums ir bijis arī atgādinājums par okupācijas varu nodarījumiem mūsu tautai un valstij. Katrs ziedojums ir stiprinājis mūsu valstiskumu, pieminot tos, kurus nonāvēja, tos, kuri cieta, tos, kuri cerēja un cīnījās par Latvijas neatkarību.

Ziedotāji ir veidojuši arī muzeja krājumu – šobrīd tajā ir vairāk nekā 73 341 krājuma vienība. Tie ir personiski, emocionāli vēstījumi par Latvijas tautas 20. gadsimta vēsturi. Tie ir mūsu tautas patiesie dārgumi!

Patecībā visiem ziedotājiem – 734 organizācijām, gandrīz 8000 individuāliem ziedotājiem, 2851 dāvinātājam muzeja krājumam –, esam ievietojuši piemiņas kapsulu muzeja rekonstruētās ēkas vestibila grīdā. Tas ir paldies par līdzšinējo lielo kopdarbu. Reizē tas ir jauns sākums, uzrunājot cilvēkus ziedot muzeja misijai, jo mēs esam pārliecināti, ka ir svarīgi atcerēties, pieminēt, atgādināt!

Šā gada 21. augustā tika pasniegta biedrības “4. maija Deklarācijas klubs” iedibinātā Valstiskuma balva Latvijā. To saņēma Latvijas Zinātņu akadēmijas goda loceklis, teologs un sabiedriskais darbinieks Juris Rubenis. Savā uzrunā Juris Rubenis teica: “Katra valsts ir atkarīga no cilvēku prasmes sadarboties, bet prasme sadarboties izriet no mūsu dvēseles prasmēm... Latvijai ir ļoti vajadzīgi gudri, motivēti un mērķtiecīgi cilvēki, taču visvairāk tai ir nepieciešami cilvēki, kas rīkojas mīlot.” Šis gads Latvijā ir pierādījis šo vārdu patiesumu. Esam ieraudzījuši, cik daudz vēl pilnveidojamas mūsu dvēseles prasmes – sevis ziedošana kopējam labumam, spēja palīdzēt nest arī citu nastas, dāsnums un labsirdība, mīlestība rīkojoties. Vai Latvijā esam mācījušies no “pandēmijas laika attiecībām”, to rādīs mūsu turpmākā rīcība un lēmumi.

Muzeja saimei šis ir bijis saspringta darba gads. Mūsu “stropā” nav bijis laika gausties vai žēloties par grūtajiem laikiem. Esam radījuši, auguši un palikuši stiprāki. Ieejam 2022. gadā ar pārliecību, ka tiksimies jaunajā ekspozīcijā Latvijas Okupācijas muzejā Latviešu strēlnieku laukumā 1, Rīgā. Noteikti!

gathering around the Christmas tree at Latviešu strēlnieku laukums 1. This will be the year that ends with the Museum in its real home.

In the future, this will be home for everyone who has supported the Museum since its founding in 1993. Our mission has drawn support from Latvian patriots and Latvian organizations in the entire world. For 28 years, we have existed and developed thanks to the great support and generosity that has made the Museum strong and recognized on entering the 21st century.

The long tradition of donating to the Museum is an example of democracy, for philanthropy is characteristic of democracy. At the same time, it is an invaluable historical investment in society and the nation as well as a model – a lesson in the culture of giving. The wish to help others, to improve life, to be useful in some sphere, reveals one's scale of values, freedom of spirit. Every donation to the Museum has been a testimony to each individual's and the nation's highest value – freedom. Each donation has been a reminder of the injury inflicted on our people and our country by the occupation powers. Every donation has strengthened our statehood, commemorating those who were defamed, those who suffered, who hoped and fought for Latvia's freedom.

Donations have also formed the Museum Collection with more than 73,341 items. They carry personal, emotional stories about the Latvian nation in the 20th century. They are the true treasures of our nation!

To express our gratitude to all donors – 734 organisations, almost 8,000 individuals, 2,851 donors to the Collection – we have installed a memorial capsule with lists of their names in the floor of the vestibule of the reconstructed building. This is a thank you for our collective work to this point. At the same time, it is a new beginning, an invitation to support the mission of the Museum because we are convinced that it is important to remember, commemorate and remind!

On 21 August of this year the Association “4 May Declaration Club” granted its first Statehood Award to the honorary member of the Latvian Academy of Sciences, the theologian and public figure Juris Rubenis. In his address, Rubenis said, “Every state depends on the ability of individuals to work together, but the ability to work together is an extension of our souls Latvia needs smart, motivated and goal oriented individuals, but most of all it needs people who act out of love.”

This year in Latvia has proved the truth of these words. We have seen how much improvement is still needed in our soul's ability to work selflessly for the general good, in the ability to help carry also the burdens of others, to show generosity, kind-heartedness and love. Our future actions and decisions will testify whether we in Latvia have learned from our “pandemic experience.”

For the Museum this has been a year of intense work. In our “hive,” we have had little time to cry or complain about hard times. We have created, grown and become stronger. We enter the year 2022 with the conviction that we will meet in the new exposition in the Museum of the Occupation of Latvia at Latviešu strēlnieku laukums 1, Riga. Definitely!

Solvita Vība, Latvijas Okupācijas muzeja direktore ● Director of the Museum of the Occupation of Latvia

Attēlā no kreisās: VARAM būvvaldes vadītāja Elīta Turka, “VNĪ” valdes priekšsēdis Renārs Griškevičs, muzeja direktore Solvita Vība, LOMB valdes priekšsēde Dzintra Bungs, Valsts prezidents Egils Levits, LOMB biedrs Valters Nollendorfs, kultūras ministrs Nauris Puntulis, Latvijas Politiski represēto apvienības vadītājs Ivars Kaļķis 2021. gada 13. augustā ● From the left: VARAM Head of the Construction Board E. Turka, SRE board chair R. Griškevičs, Museum director S. Vība, LOMB executive board chair D. Bungs, President of Latvia E. Levits, LOMB member V. Nollendorfs, Minister of Culture N. Puntulis, Chairman of the Latvian Association of Politically Repressed Persons I. Kaļķis

Muzejs saņēmis atjaunotā nama atslēgas

Pēc būvdarbu pabeigšanas šī gada 13. augustā VAS “Valsts nekustamie īpašumi” (“VNĪ”) nodeva muzejam atjaunotā nama atslēgas. Vēsturiskajai muzeja ēkai tapusi piebūve; pārbūves rezultātā muzejs ieguvis gandrīz divas reizes plašākas telpas – speciāli aprīkotas muzeja krātuves un arhīva telpas, zāli jaunajai ekspozīcijai, stiklotu zāli mainīgajām izstādēm un mūsdienīgus darba kabinetus. Atslēgas “VNĪ” muzejam nodeva svinīgā sarīkojumā Latviešu strēlnieku laukumā pie atjaunotā nama, līdzās jaunizveidotajam padomju okupācijas upuru piemiņas memoriālam. Pēc atslēgu nodošanas, svētku uzrunām un koncerta viesiem bija iespēja apskatīt atjaunotās muzeja telpas un topošās jaunās ekspozīcijas zāli.

The Museum Received Keys to the Remodelled Building

After the completion of construction on 13 August, the State Real Estate (SRE) company presented the Museum with the keys to the remodelled building. The historical Museum building has a modern addition. As a result of the remodelling, the Museum has gained almost twice as much useable space – specially equipped areas for the Museum collection and archives, space for the new exhibition, a glassed-in room for temporary exhibits, and modern offices. SRE presented the Museum with the keys in a ceremony on Latviešu strēlnieku laukums 1 by the remodelled building, and besides the newly created Memorial to the Victims of the Soviet Occupation Regime. After the presentation, speeches, and a concert, guests could view the interior of the remodelled Museum and its hall for the new exposition.

Muzeja direktore Solvita Vība sagaida Valsts prezidentu Egilu Levitu svinīgajā sarīkojumā ● Museum director Solvita Vība greets the President of Latvia Egils Levits at the ceremony

Ar muzikālu priekšnesumu klātesošos sveica folkgrupa “Rakstu raksti” ● The folk group “Rakstu raksti” greeted attendees with a musical presentation

Pasākumā piedalījās ap 150 viesu: Valsts prezidents, ministri un ministriju pārstāvji, Rīgas domes, Latvijas Okupācijas muzeja biedrības un muzeja pārstāvji, muzeja atbalstītāji, represēto pārstāvji, būvuzņēmējs, arhitekti un mediju pārstāvji ● About 150 guests attended the event: the President of Latvia, ministers, and ministry representatives, members of the Riga City Council, the Latvian Occupation Museum Association, Museum supporters, representatives of the politically repressed association, the project manager, architects, and the media

Valsts prezidents Egils Levits ● President Egils Levits

Valsts prezidenta Egila Levita uzruna Latvijas Okupācijas muzeja kompleksa atklāšanā

Godājamie klātesošie!

Mūsu dzīve nav iedomājama bez pagātnes klātbūtnes. Tā veido un ietekmē mūsu šodienas rīcību.

Tāpēc vēsture ikvienai valstij ir viena no tās leģitimitātes saknēm. Ja valsts ir demokrātiska un leģitīma, tad tai ir jāapzinās arī sava vēsture. Mūdienu Latvijā vēsture diemžēl ilgstoši atradusies ārpus valstisko prioritāšu loka. Tomēr daudz ir paveikts, pateicoties atsevišķu cilvēku entuziasmam, latviešu nacionālajai stājai un pilsoniskajam patriotismam.

Arī Latvijas Okupācijas muzejs no sākta gala ir darbojies pielāgotās telpās, un tā pastāvēšanu vislielākajā mērā ilgstoši nodrošināja trimdas latviešu ziedojumi, par ko esam

Address of President E. Levits at the Opening of the Latvian Occupation Museum Complex

Honored guests!

Our lives are not imaginable without the presence of history. History forms and influences our actions today.

That is why for every country, history is one of the roots of its legitimacy. If a country is democratic and legitimate, then it also must be conscious of its history. Unfortunately, in Latvia today, history has remained outside the periphery of national priorities. However, much has been accomplished thanks to the active engagement of individuals, our strong national identity, and the patriotism of our citizens.

un vienmēr būsīm pateicīgi.

Taču situācija ir mainījusies, un šodien mēs esam pulcējušies, lai atklātu ilgi gaidīto Latvijas Okupācijas muzeja kompleksu – agrākās Latviešu sarkano strēlnieku muzeja ēkas pārbūvi un trimdas latviešu arhitekta Gunāra Birkerta “Nākotnes nama” jaunbūvi.

Tās kopā tagad veido vienu veselumu, kur ietverts gan mantojums, gan pēctecīgums, gan šodienas skats uz nākotni.

Muzejs un līdz ar to stāsts par okupācijas vēsturi Latvijā, ieskaitot četrus nacistu okupācijas gadus un 46 gadus ilgušo padomju okupāciju, turpmāk atradīsies modernās ēkās pašā Vecrīgas sirdī.

Šī vieta ir viegli atrodamā, viegli pieejama, un tai nav iespējams paiet garām. Ar savu esību tā uzturēs spēkā jautājumus par okupācijas laiku Latvijā, izglītos sabiedrību, atspēkos mītus un apmelojumus, nostiprinās latviešu nācijas vēsturisko atmiņu.

Īpaši akcentējot šo laikposmu Latvijas vēsturē, mēs turpinām atjaunot vēsturisko taisnīgumu.

Latvijas Okupācijas muzejs kalpo Satversmē ieliktajai mūsu tautas apņēmībai – pieminēt svešo varu upurus, nosodīt komunistisko un nacistisko totalitāro režīmu noziegumus un godināt savus brīvības cīnītājus.

Pilnveidots un spēcīnāts Latvijas Okupācijas muzejs ir valstiska līmeņa apliecinājums tam, ka Latvijas 20. gadsimta vēsture mums patiesi ir svarīga. Svarīga tādēļ, lai mēs izprastu Latviju 21. gadsimtā. Tādējādi mēs atdodam daļu parāda tām paaudzēm, kas uz saviem pleciem iznesa okupāciju laika traģismu un smagumu, spējot saglabāt dzīvu Latvijas ideju un latviešu nācijas valstsgribu.

Latvijas Okupācijas muzejs laika gaitā ir kļuvis par neaizstājamu un aktīvu Latvijas vēstures stāstu vācēju, glabātāju un stāstītāju.

Muzeja nozīme vēstures skaidrošanas darbā tikai pieaugs, jo trīs desmitgades pēc padomju režīma sabrukuma mēs no jauna saskaramies ar mērķtiecīgu vēstures viltošanu, okupācijas laiku romantizēšanu un nepatiesību izplatīšanu. Jaunā muzeja mājvieta palīdzēs pildīt šo ļoti svarīgo nacionālo uzdevumu.

Godātie klātesošie!

Latvijas Okupācijas muzeja biedrība, muzeja darbinieki un tā vadītāji dažādos laikposmos ir pelnījuši pateicības un atzinības vārdus.

Ne tikai tāpēc, ka viņi nodrošinājuši muzeja ikdienas darbību, bet jo sevišķi par to neatlaidību, ar kādu cauri šķēršļiem un grūtībām tika virzīts muzeja ēku atjaunotnes projekts.

Savā ziņā Latvijas Okupācijas muzeja kompleksu simboliski var uzskatīt par reiz vēstures nežēlīgi šķirto tautas daļu trimdā un Latvijā kopīgi iecerētu un beidzot īstenotu projektu.

Lai tas kalpo atcerei un stiprai tautas vēsturiskajai atmiņai šodien un nākotnē!

The Latvian Museum of Occupation has from its beginning worked under improvised conditions, and its existence was assured largely by the donations from exile Latvians, for which we are and always will be thankful.

However, the situation has changed, and today we are gathered, to unveil the long-awaited Latvian Occupation Museum complex – the renovation of the former Latvian Red Riflemen's Museum building and exile architect Gunar Birkert's “Building for the Future” addition. Together they are one unit that reflects heritage, as well as continuity, and the future.

The Museum and with it the story of the history of the occupation of Latvia, including four years under Nazi occupation and 46 years under Soviet occupation will now be located in a modern building in the very heart of Old Riga. This location is easily found, easily accessed and impossible to not notice. Through its presence, questions about the occupation of Latvia will remain current, society will be educated and myths and lies will be countered to strengthen the historical memory of the Latvian nation.

Especially by emphasizing this period in Latvia's history, we continue to renew historical justice. The Latvian Museum of the Occupation serves our nation's resolve, as stated in the Constitution, to commemorate the victims of aggression by foreign powers, to condemn the crimes of the communist and Nazis totalitarian regimes and honor those who fought for our freedom.

Completed and strengthened, the Latvian Museum of Occupation is a testimony on the national level that Latvia's history in the 20th century is truly important to us. Important in order to understand Latvia in the 21st century. In this way we repay in part our debt to those generations who carried on their shoulder the tragedy and weight of the occupation, managing to keep alive the idea of Latvia and desire for Latvian nationhood.

Over time, the Latvian Occupation Museum has become an irreplaceable and active collector, archivist, and narrator of the story of Latvian history. The significance of the Museum in the work of elucidating history will only increase because three decades after the collapse of the Soviet regime, we again witness intentional falsification of history, the romantization of the time of occupation, and the spreading of misinformation. The new home of the Museum will help to carry out this very important national responsibility.

Honored guests!

The Latvian Occupation Museum Association, Museum staff and their leadership at various times has earned words of thanks and recognition.

Not only because they have ensured the daily work of the museum, but especially for the tenacity, with which – overcoming all obstacles and difficulties – the project to renew the Museum was guided.

In this sense the Latvian Occupation Museum complex symbolizes at the same time cooperation between the historically brutally separated parts of the nation in exile and in Latvia, who developed the concept and finally realized project. Let it serve to maintain a strong national historical memory today and in the future!

Atslēgas saņemot

Iesākumā bija vīzija melnajai Latviešu sarkano strēlnieku muzeja ēkai pievienot gaišu piebūvi, to noslēdzot ar stikla sienu. Arhitekts Gunārs Birkerts to aprakstīja kā Latvijas nesenās vēstures metaforu: no tumšās pagātnes uz gaišo tagadni, uz apskaidroto nākotni. Tas bija 2001. gada augustā pirms 20 gadiem. Tā bija Birkerta dāvana Latvijas Okupācijas muzejam.

Un te mūsu acu priekšā ir nams, ko toreiz nosaucām par savu “Nākotnes namu”. Muzeja direktores un Okupācijas muzeja biedrības valdes priekšsēdes rokās tagad ir atslēgas – uz šo namu un muzeja saimes darāmo darbu. Sarežģītais un grūtais celtniecības ceļš ir galā. Nams tagad bez pagātnes ēnām un bažīgām nākotnes cerībām var droši nest nosaukumu Latvijas Okupācijas muzejs.

Muzejs un padomju okupācijas upuru piemiņas memoriāls tam blakus ir nešķirami saistīti. Kristapa Ģeļza un viņa kolēģu veidotā “Vēstures taktiļa” guva iedvesmu no muzejā izstādītā Mērijas Stakles lakatiņa.

Bet ne tikai. Ceļu no memoriāla uz muzeju iezīmē bērzu rinda, kas bija iecerēta jau Birkerta skicēs. Tā sasaucas ar bērzu stādījumiem 1941. gada deportācijas upuriem vairākās Latvijas vietās un simbolizē bērza un tautas sīksto izdzīvošanas spēku, kas lauž komunistiskās varas sarkano bruģakmeni ēkas priekšā.

Birkerta vīzija un muzeja jaunās mājas ir pati vienkāršība. Un šajā vienkāršībā ir tās spēks. Tā ir arhetipiskā gaismas cīņa pret tumsu, kas pazīstama un saprotama visās pasaules kultūrās. Tā ir cīņa par brīvību, kas blakus dziesmai caurstrāvo mūsu vēsturi un patriotisko dzeju kopš tautas atmodas 19. gadsimtā līdz mūsu valsts atjaunošanai pirms 30 gadiem.

Šī cīņa būs arī caurejošs motīvs jaunajā ekspozīcijā, ko veidojuši muzeja vēsturnieki kopā ar dizaina biroju “H2E”. Tā saista Birkerta vīziju ar ekspozīcijas stāstu par tautas nodibināto un veidoto valsti, ko cenšas iznīcināt svešās varas, bet kura izdzīvoja un atjaunojas.

Tas ir stāsts par valsts noārdīšanu, tautas apspiešanu, par pazemojumiem un ciešanām, par holokaustu, lielāko masu slepkavību uz Latvijas zemes, par nāvi karā un gulagā, par tautas pakļaušanu iznīcībai izsūtījumā un ieceļotāju kolonistu plūdus savā zemē, par plāniem Latviju pazudināt melnā vēstures caurumā.

Bet tas ir arī stāsts par izturību un spītu, par nepakļaušanos, par pretošanos un cīņu ar kara un gara ieročiem. To spārno neizdzēšamā atmiņa par noārdīto valsti, cerība un griba to atjaunot – kā gaismas pavediens tumsas labirintā.

Vīzijas dzimst cilvēku galvās. Tās piepildās, ja nāk tie, kas tās īsteno. Mūsu muzejam un tā jaunajām mājām tādu ir pārāk daudz, lai visus te uzskaitītu un godinātu. Tie ir ziedotāji, kuru skaits – tūkstoši, devums – miljoni. Tie ir dāsnie dāvinātāji, kas bagātinājuši muzeja krājumu ar tūkstošiem dokumentu, piemiņas lietu, rakstisku un video liecību un mākslas darbu, kas muzeja stāstu padara cilvēciski dzīvu.

Muzejs savulaik tapa kā dāvana Latvijai. Valsts to ir

LOMB biedrs, ilggadējais LOMB valdes priekšsēdis Valters Nollendorfs ● Valters Nollendorfs, Chairman of the Museum Association Executive Board for many years

pieņēmusi un atbalstījusi. Jaunais muzeja nams ir valsts finansēts. Visi atjaunotās valsts prezidenti, visas Saeimas un Ministru kabineti, visi kultūras ministri ir atraduši veidus, kā atbalstīt muzeja darbu un šī nama tapšanu. Liels paldies Vides un reģionālās attīstības ministrijai par būvvaldes veidošanu, kad Rīgas būvvalde projektu noraidīja. Un paldies Finanšu ministrijai, bet it sevišķi un vistiešāk “Valsts nekustamajiem īpašumiem” par sadarbību līdz šim un nākotnē. Mēs neesam valsts muzejs, bet valsts ir muzeju pieņēmusi kā savu, un esam ar to cieši saistīti.

Man pašam bijis liels gods un nepārvērtējama iespēja dzīvot līdz divām muzeja vīzijām:

- vēsturnieka Pauļa Lazdas vīzijai 1993. gadā par muzeju kā lielu grāmatu, kas pasaulei stāsta patiesību par mūsu vēsturi;

- arhitekta Gunāra Birkerta vīzijai, kas mūsu vēsturei dod simbolisku veidolu un telpas, kurās muzejs var piepildīt savu misiju atcerēties, pieminēt un atgādināt.

Esmu pateicīgs par iespēju palīdzēt šīm vīzijām īstenoties un saku paldies muzeja saimei un it visiem, ar kuriem man bijusi iespēja kopīgi strādāt, lai tas notiktu.

Mums ir sava valsts. Mums ir pagātnes pieredze. Tumšā pagātne ir pārvarēta, ceļš uz gaismu ir iezīmēts. Bet vēl pār tagadni krīt pagātnes ēnas. Tās atgādina: okupācijas sekas nav pilnībā pārvarētas. Un brīdina: spēki, kas centās mūs pazudināt melnajā vēstures caurumā, vēl arvien darbojas.

Tāpēc ceļā uz gaismu atcerēsimies un atgādināsim sev:

- valsts ir vērtība, kas ik dienu jānosargā;
- brīvība ir vērtība, kas ik dienu jānopelna.

Receiving the Keys

In the beginning was the vision. The vision to build a bright addition to the black building of the Soviet-era Museum of the Latvian Red Riflemen and to conclude it with a glass wall. The architect Gunnar Birkerts described his vision as a metaphor of recent Latvian history: from the dark past to the bright present and enlightened future. That was this month, in August 2001, twenty years ago. It was Birkerts' gift to the Museum of the Occupation of Latvia.

And now, before our very eyes, stands the edifice that we once named our Building for the Future. The Museum's director and the chairwoman of the Museum's Association now hold the keys to it and to the tasks awaiting the Museum's team in its new home. The challenging and arduous building process has ended. The building, no longer encumbered by its past shadows and anxious future hopes, can now proudly bear the name The Museum of the Occupation of Latvia.

The Museum and the adjacent Memorial to the Victims of the Soviet Occupation are inseparably connected. The handkerchief embroidered by Mērija Stakle in the Museum's exposition inspired the Memorial's design by Kristaps Ģelzis and his colleagues.

Not only. The way from the Memorial to the Museum is marked by a row of birches already envisioned by Birkerts. They echo the memorial plantings to the victims of the 1941 deportation in several Latvian places and symbolize the tenacious survival instinct of the birch tree and the Latvian nation that breaks up the Communist-red cobblestone in front of the building.

Birkerts' vision and the Museum's new home is simplicity itself. Its simplicity is its power. It is the archetypal battle of light against darkness that is well-known and understandable in all cultures of the world. It is the struggle for freedom that, alongside song, runs like a thread through Latvian history and patriotic poetry from the National Awakening in the nineteenth century through the renewal of our state 30 years ago.

This struggle will also be a continuing motif in our new exposition that the Museum's historians have created in cooperation with the design bureau H2E. It connects Birkerts' vision with the exposition's story about the state that the Latvian nation established and shaped, that foreign powers strived to destroy but that survived and renewed itself.

It is a story about the dismantling of the state, about the oppression of the nation; about the indignity and torture it had to suffer; about the Holocaust, the largest mass murder on Latvian soil, about death in war and in the Gulag; about the subjection of the nation to obliteration in Siberian exile and in the flood of immigrating colonists in their own land; about the design to obliterate Latvia in a black hole of history.

But it is also a story about endurance and pertinacity; about defiance and resistance with weapons of war and spirit inspired by the irradicable memory of the dismantled

state and the hope and will to restore it – like a thread of light through the labyrinth of darkness.

Visions are born in the minds of people. They are fulfilled if there are people who make them come into being. Our Museum and its new home have too many such people to mention and honor all of them here. These are our financial donors – thousands of them; their donations – millions. These are donors of thousands of documents, artifacts, written and videotaped testimonials and artworks that enrich our archives and help us make our story humanely alive.

The Museum originally was a gift to Latvia. The Latvian state has accepted and supported it. The new building is financed by the state. All presidents of the renewed state, all Saeimas, all Cabinets and all Ministers of Culture have found ways to support the Museum and the building that we open today. We thank the Ministry of Environmental Protection and Regional Development that formed a special Building Board when the Riga Building Board refused to issue a building permit. Thanks to the Ministry of Finance and especially the State Real Estate Company under its aegis for their cooperation up to now and in the future. We are not a state museum, but accepted as a museum for the state and inextricably tied to it.

It has been a great honor and immeasurable opportunity for me personally to experience and participate in the fulfillment of two visions of the Museum:

- the vision of the historian Paulis Lazda in 1993 that conceived the Museum as a large book revealing the truth about our history;
- the vision of the architect Gunnar Birkerts that gave our history a symbolic form and provided space for the Museum to fulfill its mission to remember, commemorate and remind.

I am thankful for the chance to help these visions come about and express my thanks to the Museum's team and all those with whom I had the opportunity to work toward the common end.

We have our own state. We have our past experience. The dark past has been overcome. The road to light has been delineated.

But the shadows of the past still fall on the present. They remind us: the burdensome legacy of the occupations has not been fully overcome. And they warn: the dark forces that strived to obliterate Latvia in the black hole of history are still active.

Therefore, on our way toward light, let us remember and remind ourselves:

- one's own state is a treasure that must be guarded every single day;
- freedom is a treasure that must be earned every single day.

Dzintra Bungs, Latvijas Okupācijas muzeja biedrības valdes priekšsēde, 2021. gada 13. augustā saņemot atjaunotā muzeja atslēgas ● Dzintra Bungs, Chairman of LOMB Board of Directors, receiving the keys of the renovated Museum on 13 August 2021. Attēlā no kreisās ● from the left: Dzintra Bungs, Renārs Griškevičs, Solvita Vība

Gandrīz, gandrīz mājās Almost, Almost Home

Uzņemoties Latvijas Okupācijas muzeja biedrības valdes priekšsēdes pienākumus janvāra beigās, rakstīju jums ar klusu – tobrīd pamatotu – cerību, ka varēsim sveikt visus biedrus, draugus un viesus mūsu muzeja mājās, Latviešu strēlnieku laukumā, jau Latvijas valsts svētkos 2021. gada 18. novembrī. Tāpēc arī optimistiskais virsraksts “Gandrīz mājās”. Tomēr celtnieku neizdarības dēļ virsraksts izrādījās maldinošs.

Šo skaisto un vēsturisko notikumu piedzīvosim tikai 2022. gada pirmajos mēnešos. Par to esmu droša, ja arī šobrīd vēl nevaru zīlēt par konkrētu datumu. Oktobrī jau esam sākuši pakāpeniski sagatavot muzeja telpas mūsu vajadzībām un soli pa solim veiksīm pārcelšanos, lai jau 2022. gadā visi muzeja darbinieki var strādāt Latviešu strēlnieku laukumā. Tāpēc vēl joprojām esmu optimiste, ka drīkstu teikt, ka esam gandrīz, gandrīz mājās.

2021. gads LOMB valdei un visai muzeja saimei bijis izaicinājumu pārpilns. Iekavējušās celtniecības dēļ bija ļoti grūti kaut ko plānot. Visiem iecerētajiem priekšdarbiem, lai varētu ātrāk atgriezties mūsu muzeja mājās, bija jāparedz iespējama laika nobīde. Un pandēmijas dēļ vairākus mēnešus bija jāslēdz muzejs Raiņa bulvārī, kā arī apmeklētāju uzņemšana Stūra mājā. Kopējais apmeklētāju skaits 2021. gadā ir ievērojami mazāks nekā iepriekšējos gados. Tas arī negatīvi ietekmējis mūsu ikdienas ienākumus. Tomēr dzīvojam un strādājam! Par to jāuzliela muzeja vadība un darbinieki. Viņu rosme un izdoma ir apbrīnas vērta.

Bet par to, ka dzīvojam un strādājam, pateicos arī jums visiem, muzeja uzticīgajiem atbalstītājiem. Sirsnīgs paldies par labiem vārdiem, dāsniem ziedojumiem un vēsturiski vērtīgām veltēm muzeja krājumam!

2022. gadā sveiksīm cits citu mūsu muzeja istajās mājās, vai ne?

When I became chairperson of the Board of the Occupation Museum Association of Latvia in late January, I addressed you with the hope – at that time quite achievable – that we would celebrate Latvia's Independence Day on 18 November 2021 in our Museum home on Latviešu strēlnieku laukums 1. Hence the optimistic title – Almost Home. Owing to delays stemming from unsatisfactory construction work, that title turned out to be a misnomer.

Nonetheless, we shall experience this beautiful and historic event in 2022. Of this I am certain, even if I am unable to prophesy the date. The move back to the Museum is a step by step process. We started already in October to adapt the Museum offices to the specific needs of their occupants, so that in 2022 all the Museum employees will work at Latviešu strēlnieku laukums 1. With persisting optimism, I dare say that we are almost, almost home.

The year 2021 has been teeming with challenges for the Museum team and the Board. Owing to construction delays, planning the work ahead has been extremely difficult. We have had to fix goals and target dates fully realizing that setbacks are quite probable. At the same time, the Covid pandemic in Latvia has presented us with new challenges, including a mandatory and lengthy closure of the Museum and the KGB exhibition so as to limit the spread of the virus. Consequently, in 2021 the number of visitors and the size of their donations are much, much smaller than in the previous years. But we remain active and persevere. Our praise and admiration go, therefore, to the Museum leadership and staff for their fine work and creative spirit.

For our ability to stay alive and remain active, our gratitude goes to all our faithful supporters. Thank you very, very much for your kind words, your generous donations and your gifts, replete with history and memories, to the Museum Collection.

Looking forward to the day in 2022, when we can greet each other in our rightful Museum home.

Dzintra Bungs, Latvijas Okupācijas muzeja biedrības valdes priekšsēde ● Chairman of OMB Board of Directors

Jaunākais ekspozīcijas izveidošanā New Exposition

Ekspozīcijas iekārtošanai Taiga Kokneviča izņem no glabātavas un saliek pa tēmām izstādāmos eksponātus. Attēlā redzamo eksponātu – aizstāvēt politieslodzītos Padomju Savienībā, “Solidaritātes sardzes” akcijās Rietumvācijā un Francijā 1983. gadā nēsāto apmetni – muzejam dāvināja Paulis Kļaviņš.

Organizing the exposition Taiga Kokneviča removes exhibit items from storage and organizes them thematically. The depicted item, donated by Paulis Kļaviņš, was worn in a campaign in West Germany and France in 1983 to free political prisoners in the Soviet Union.

Tālavs Jundzis, Latvijas Republikas Augstākās Padomes Aizsardzības un iekšlietu komisijas priekšsēdētājs, pirmais atjaunotās Latvijas aizsardzības ministrs no 1991. gada 19. novembra līdz 1993. gada 3. augustam, intervijā ar Kārli Dambīti atklāj, cik lieli un kādi Krievijas bruņotie spēki atradās Latvijā 1991. gadā.

Tālavs Jundzis, head of the Republic of Latvia Supreme Council on Defense and Home Affairs Commission and first reappointed Latvian Minister of Defense from 19 November 1991 to 3 August 1993, revealed in an interview with Museum's historian Kārlis Dambītis the size and type of Russian military forces located in Latvia in 1991.

Multimedijam “Latviešu valoda un okupāciju varas” Lelde Neimane sagatavojusi intervēto valodnieku – Ievas Zuicenas, Lalitas Muižnieces, Baibas Kangeres, Maijas Sinkas, Pētera Vanaga un citu – interviju 19 fragmentus.

For the multimedia stand “The Latvian Language under the Occupation Powers” Lelde Neimane has prepared 19 clips of interviews with linguists Ieva Zuicena, Lalita Muižniece, Baiba Kangare, Maija Sinka, Pēteris Vanags and others.

No kreisās • from the left: Lalita Muižniece, Lelde Neimane

Grupas
“Helsinki-86” rīkotā
ziedu nolikšana pie
Brīvības pieminekļa,
1987. gada
14. jūnijs. Skolēnu
nodarbībā “Gara
spēka Atmoda”
izmantota
fotogrāfija no
muzeja krājuma
● The placing
of flowers at the
Freedom Monument
organized by the
group Helsinki-86,
14 June 1987.
The picture from
the Museum’s
Collection was used
in the online lesson
for students

Tiešsaistes nodarbības angļu valodā ārvalstu interesentiem

Šā gada vasarā gandrīz pussimts latviešu diasporas jauniešu un citi interesenti piedalījās divās tiešsaistes nodarbībās “Padomju deportācijas: ar bērna acīm” un “Gara spēka Atmoda”. Nodarbības notika angļu valodā, un tās vadīja muzeja gides Ineta Lansdovne un Ilze Vaivode.

Nodarbībās piedalījās pārstāvji no Ziemeļamerikas un Dienvidamerikas, kā arī no Āzijas, Austrālijas, Lietuvas un Polijas. Jaunieši izrādīja padziļinātu interesi un izteica vēlmi uzzināt vairāk par muzeja darbu, it īpaši par krājuma materiāliem un videointervijām, kā arī ierosināja sagatavot nodarbības vai izglītojošus materiālus par “dīpišu” nometnēm un emigrāciju, par mežabrāļiem un leģionāriem.

Dažas no jauniešu atsauksmēm pēc nodarbībām:

- “nodarbība ļāva man izprast deportāciju emocionālo sarežģītību un mantojumu vairākās paaudzēs gan Latvijas, gan diasporas latviešiem”;
- “personiskie stāsti ļāva man labāk saprast notikumus, nekā vienkārši vispārēji fakti par notikušo. Es ieguvu lielāku izpratni par deportāciju procesu”;
- “man ļoti patika diskusijas grupu darba laikā”;
- “nodarbību vajadzētu garāku – man ļoti patika klausīties, un es vēlos iemācīties vēl vairāk par šo tēmu”;
- “man patika Latvijas kultūras tradīciju un dziedāšanas saikne ar politisko darbību”;
- “manuprāt, pati iespaidīgākā daļa bija “Baltijas ceļš””;
- “bija ļoti interesanti, un es daudz ko iemācījos”;
- “ļoti laba tiešsaistes prezentācija”.

Online Activities for English Speakers in Other Countries

This summer almost 50 Latvian young people abroad and other interested persons participated in two online activities, “Soviet Deportations: Through the Eyes of a Child” and “*Atmoda* – Awakening of the Latvian Spirit.” The activities took place in English and were led by Museum guides, Ineta Lansdovne and Ilze Vaivode.

Participants were from North American and South America, as well as Asia, Australia, Lithuania, and Poland. The young people showed an intense interest and expressed the wish to learn more about the work of the Museum, especially about artifacts in the Collection and videotaped interviews. They also suggested preparing activities or educational materials about the DP camps and emigration, about the “Brothers of the Forest” and Latvian Legionnaires.

Typical comments made after the activities were that they helped to understand “the emotional complexity of the deportations and the inter-generational aftermath/legacy both in Latvia and among the diaspora”.

“The personal stories helped me to gain a better understanding of events rather than just broad knowledge of what happened. I gained a deeper understanding about the deportation process by diving into the personal stories.”

“I really enjoyed the group discussions! Just make it longer, I enjoyed listening to it and I want to learn more about it.”

“I enjoyed the links to how Latvia’s cultural practices, singing, influenced their political actions.”

“The most impressive part for me is ‘the Baltic Way’”

“It was very interesting, and I have learnt a lot.”

Brīvības piemineklis.
Rīga, 1987. gada
18. novembris.
Padomju milicijas
darbinieki izveidojuši
dzīvu ķēdi ap
pieminekli, lai kavētu
ziedu nolikšanu.
Fotogrāfs Ivars Līdaka
● The Monument
of Freedom. Riga,
18 November 1987.
Soviet militia officers
set up a live chain
around the monument
to prevent flower-
laying. Photographer
Ivars Līdaka

Muzeja gide Ilze: “Man bija liels gods iepazīties ar 19 aktīviem un zinātkāriem latviešu jauniešiem no Ziemeļamerikas un Dienvidamerikas un izstāstīt viņiem Benitas Plezeres piedzīvoto izsūtījumā. Priecājos par jauniešu interesi par muzeja darbu un citiem ar okupāciju periodu saistītiem tematiem, tas iedvesmo plānot, padarīt pieejamākas un piedāvāt arī citas nodarbības latviešiem visā pasaulē.”

Muzeja gide Ineta: “Diasporas latviešiem un citiem ārvalstu interesentiem latviešu valodas un kultūras apguve nav atdalāma no iepazīšanās ar 20. gadsimta Latvijas vēsturi, un tiešsaistes nodarbības gan par masveida deportācijām padomju režīma laikā, gan par trešo Atmodu bija lieliska iespēja to visu apvienot. Kā nodarbības vadītāja varēju novērtēt dalībnieku patieso interesi, par ko liecināja padziļinātie jautājumi un aktīvā iesaiste grupu darbā. Kaut arī virtuālā nodarbība, manuprāt, nekad nespēs aizvietot tikšanos klātienē muzejā, prieku sagādāja apziņa, ka cilvēki, kuri dzīvo ļoti tālu no Latvijas, vēlas aktīvi izmantot iespējas, ko piedāvā mūsdienu tehnoloģijas, lai pietuvotos Latvijas stāstam.”

Atzīmējot Latvijas Republikas proklamēšanas dienu, Izglītības nodaļas darbinieki ir sagatavojuši jaunu tiešsaistes nodarbību “Aizliegtais 18. novembris”. Šobrīd nodarbība notiek Latvijas skolu jauniešiem, taču tuvākajā laikā to piedāvāsim arī interesentiem angļu valodā.

Mūsdienu jauniešiem 18. novembris drīzāk saistās ar ģimenes svētkiem un publiskiem pasākumiem, taču okupācijas gados totalitāra režīma apstākļos šo datumu, Latvijas Republikas simboliku, ievērojamas personības un kultūras sasniegumus padomju Latvijā bija aizliegts godināt un pieminēt, informācija par tiem bija deformēta un slēpta.

“Very good online presentation!”

Museum guide Ilze reflected, “I felt privileged to become acquainted with 19 active and curious Latvian young people from North America and South American and to share with them what Benita Plezere experienced in Siberian exile. I was happy about the young people’s interest in the work of the Museum and other topics associated with the occupation – that inspires me to plan, to make the activities more easily accessible and to offer other activities to Latvians everywhere in the world.

Ineta: “For diaspora Latvians and other interested persons learning about the Latvian language and culture is inseparable from learning about 20th century Latvian history, and online activities about the mass deportations under the Soviet regime, as well as the Third Awakening are a wonderful opportunity to combine everything. As the leader of the activities, I could evaluate the active engagement in group work.

However, virtual activity, I believe, will never replace coming together in the Museum. I was happy to realize that people who live very far from Latvia actively want to take advantage of the opportunities that modern technology offers, to learn more about Latvia’s story.”

To commemorate the anniversary of the Republic of Latvia’s declaration of independence, our Education Department staff have prepared a new online lesson: “THE FORBIDDEN 18TH OF NOVEMBER”. Currently this activity is available only for Latvian school students, but in the near future we will also offer it in English for those interested.

Today young people commonly associate November 18th with family celebrations and public events. But during the years of occupation under a totalitarian Soviet regime it was forbidden to honor and mark this date, the symbols of the Republic of Latvia, its famous public figures and cultural achievements. In Soviet Latvia information about these was distorted and suppressed.

Inguna Role, Izglītības nodaļas vadītāja ● Education Department Head

Sandra Kalniete ar bērnības rotaļlietu lācīti Jāni • Sandra Kalniete with her childhood teddy bear Jānis

Sandra Kalniete dāvina muzejam savu bērnības rotaļlietu

2021. gada 15. jūnijā muzejā viesojās Eiropas Parlamenta deputāte Sandra Kalniete, lai nodotu krājumā savas ģimenes relikviju – plīša rotaļu lācīti Jāni, ar kuru bērnībā Sibīrijā spēlējusies viņa pati un vēlāk arī viņas dēls Jānis.

Lācītis, mērojot 6000 kilometrus, pie mazās Sandras ieradās no Latvijas. To atsūtīja radnieki, lai mazajai meitenei būtu, ar ko spēlēties. Bijušas arī divas lupatu lelles, tomēr lācītis Jānis kļuvis par mīļāko rotaļlietu. Tā bija arī izturīgākā, jo kopā ar ģimeni atgriezās Latvijā 1957. gada 31. maijā, vēlreiz nobraucot 6000 kilometru no Tomskas apgabala Kolpaševskas rajona Toguras ciema līdz Latvijai.

Kad Sandra bija pāraugusi rotaļlietu vecumu, viņas mamma lācīti noglabāja. Tas dienas gaismu

ieraudzīja, kad viņas dēls Jānis bija sasniedzis spēlēšanās vecumu. Kad dēls paaugās, lācītis atkal tika saudzīgi iepakots un noguldīts kastē.

Atgriežoties no vēstnieces darba Parīzē, Sandra Kalniete lācīti izņēma un nosēdināja atpūtas krēslā, jo gribēja to redzēt diendienā kā atgādinājumu par bērnību. Mazdēlam Armandam vairs nebija lemts ar lācīti spēlēties, jo tas bija kļuvis pārāk trausls.

Sandra Kalniete atzina, ka savā garajā mūžā lācītis Jānis ir daudz cietis gan no viņas pašas, gan no viņas dēla. Lācītim ir pazudusi viena dzintara krāsas acs, un vairākkārt tas gandrīz pazaudējis galvu, ko gan Sandra Kalniete pati, gan viņas tēvs ar lieliem dūrieniem vairākkārt piešuvuši atpakaļ. Lācītis būs apskatāms muzeja jaunajā ekspozīcijā.

Sandra Kalniete Brings a Childhood Toy as a Gift to the Museum

Sandra Kalniete, member of the European Parliament, visited the Museum on 15 June 2021. She brought a relic of her family for the Museum's Collection – a plush teddy bear that had been her toy during childhood in Siberia and later also for her son Jānis. Kalniete's mother and father had been deported from Latvia in 1941 and 1949, respectively.

Kalniete told the toy's story. The bear had travelled 6000 km from Latvia to reach the little Sandra. It was sent by relatives so that the little girl had something to play with. There were also two rag dolls but the bear named Jānis became the favourite toy. It also lasted the longest, and returned with the family to Latvia on 31 May 1957 – once more travelling the 6000 km from Togur of the Kolpashevsk District, Tomsk Oblast.

When Sandra had outgrown play with toys, her mother stashed the bear away. It again saw daylight when Sandra's son Jānis reached playing age. When Jānis outgrew toys, Jānis, the bear, was gently packed and again deposited in a box.

On return from Paris where Kalniete served as the ambassador of Latvia, she unpacked her bear and sat him in an arm chair because she wanted to be able to see him every day as a reminder of her childhood. Grandson Armands could not play with the bear because it had become too frail.

Kalniete acknowledged that during its long life the bear Jānis had suffered from her and from her son. The bear had lost one of its amber colour eyes and also nearly lost his head several times, but she herself or her father with large stitches had repeatedly sewn it back.

Inese Jansone, sabiedrisko attiecību vadītāja • Public Relations

A Publication Dedicated to the Artist Kurts Fridrihsons and the “French Group”

On 7 September 2021, the Museum commemorated the 110th anniversary of Kurts Fridrihsons. The latest Museum publication was presented as the first issue for the Museum project “The 20th Century Political History as Shown by Memorial Sites”.

The historian and arts specialist Rihards Pētersons and art historian Kristīne Čakstiņa have prepared information about each one of the 13 convicted members of the “French Group”. The publication includes also many photos, drawing, and documents.

Members of the so called “French Group” belonged to the Latvian intellectuals of like minded persons. They were united by their love of France and French culture. Painter, watercolourist, stage designer, writer, book, and exhibition arranger Kurts Fridrihsons (1911–1991) was one of the initiators of the “French Group”. Early in 1951, members of the group Kurts Fridrihsons, Elza Stērste, Ieva Lase, Maija Silmale, Mirdza Ersa, Milda Grīnfelde, Miervaldis Ozoliņš, Irīna and Arnolds Stubaus, Alfrēds Sirsone were arrested and accused of treason for reading French literature. The verdict was 7 – 25 years of incarceration in Gulag camps.

After the arrest on 3 January 1951 Fridrihsons was interrogated for six months in the “Corner House” and sentenced to 25 years. From 1951 to 1956 Fridrihsons was in various camps, the central one was in the Omsk Oblast, Kamishlag. In the Gulag barracks, with paper and watercolours sent from Latvia he created portraits, travel scenes, and fantasies. The Museum Collection has nearly 1500 of Fridrihsons drawings made while in the Gulag.

Māksliniekam Kurtam Fridrihsonam un “franču grupai” veltīts izdevums

2021. gada 7. septembrī muzejs rikoja Kurta Fridrihsona 110. dzimšanas dienai veltītu sarikojumu. Tajā tika prezentēts jaunākais muzeja izdevums “Mākslinieks Kurts Fridrihsons un “franču grupa””, kas ir pirmā burtnīca muzeja projektā “XX gadsimta politiskā vēsture piemiņas vietās”.

Vēsturnieka un mākslas zinātnieka Riharda Pētersona un mākslas zinātnieces Kristīnes Čakstiņas sagatavotajā izdevumā katrā no notiesātajām 13 “franču grupas” personām veltīta atsevišķa sadaļa, ko papildina fotogrāfijas, zīmējumi un dokumenti.

Tā sauktā “franču grupa” bija Latvijas inteliģences domubiedru kopa, kuru 20. gadsimta 40. gadu beigās vienoja mīlestība pret Franciju un franču kultūru. Gleznotājs, akvarelists, scenogrāfs, literāts, grāmatu, izstāžu un ekspozīciju iekārtotājs Kurts Fridrihsons (1911–1991) bija viens no “franču grupas”

iedvesmotājiem un iniciatoriem. 1951. gada janvārī grupas dalībniekus Kurtu Fridrihsonu, Elzu Stērsti, Ievu Lasi, Maiju Silmali, Mirdzu Ersu, Mildu Grīnfeldi, Miervaldi Ozoliņu, Irīnu un Arnoldu Stubaus, Alfrēdu Sirsoni par franču literatūras lasīšanu un interesi par Rietumu kultūru apsūdzēja dzimtenes nodevībā un notiesāja uz 7–25 gadiem ieslodzījumā Sibīrijas nometnēs.

Pēc aresta 1951. gada 3. janvārī Fridrihsons pusgadu tika pratināts Stūra mājā un notiesāts uz 25 gadiem ieslodzījumā. Laikā no 1951. līdz 1956. gadam Kurts Fridrihsons atradās vairākās nometnēs, no kurām centrālā bija Omskas apgabala Kamišlagā. Gulaga barakās uz papīra un ar krāsām, kas atsūtītas no Latvijas, tapa portreti, ceļojumu vīzijas un fantāzijas rosinātas ainas. Latvijas Okupācijas muzeja krājumā glabājas gandrīz 1500 Kurta Fridrihsona gulagā darinātu zīmējumu.

Latvijas 50 gadu okupācijas muzeja fonda atbalsta grupa ASV atzīmē savu 25 gadu pastāvēšanu

Latvijas 50 gadu okupācijas muzeja fonda atbalsta grupa ASV (OMFA) šogad atzīmē savu 25. jubileju. Organizācija tika dibināta 1996. gadā ar mērķi atbalstīt jaundibināto Okupācijas muzeju, lai tas bez politiskas ietekmes varētu patiesi liecināt par 50 gadu okupāciju un tās sekām, lai pieminētu tos, kuri cieta un cīnījās par Latvijas brīvību. Vai liels vai mazs, katrs ziedojums muzejam ir svarīgs un tiek respektēts un novērtēts. Pievienojot OMFA pēdējā pusgada izdevumu un ienākumu pārskatu, lai katrs varētu pārliecināties, ka ar viņa ziedoto naudu ir efektīvi saimniekots. Tās kopējā vērtība ir pieaugusi un turpina pieaugt, lai nodrošinātu muzeja pastāvēšanu un neatkarību.

The Latvian 50 Year Occupation Museum Fund Support Group Celebrates Its 25th Anniversary

The Latvian 50 Year Occupation Museum Fund Support Group (OMFA) this year is observing its 25th anniversary. The organization was founded in 1996 with the aim of assuring that the newly established Museum of the Occupation of Latvia could testify truthfully – irrespective of changing political winds – to the trauma and consequences of the 50 years of occupation and commemorate those who both suffered and fought for Latvia's independence. Whether large or small, every donation to the Museum is important and is respected and appreciated. An overview of expenses and income for the first half of 2021 is evidence of our conscientious administration of resources. The value of donations has grown and continues to grow to assure the independence and longevity of the Museum.

OMFA IZDEVUMI UN IENĀKUMI no 2020. gada 31. decembra līdz 2021. gada 30. jūnijam, ASV dolāri OMFA EXPENSES AND INCOME, 31 December 2020 to 30 June 2021, USD

ADMINISTRATĪVIE IZDEVUMI ● Administrative expenses:

IL štata reģistrācija	10,00	State of IL registration
CPA revīzijai daļējs maksājums	1700,00	Partial payment to CPA for audit
Pastmarkas	220,00	Postage / donation recognition
Paypal	22,85	Paypal fees
Naudas pārsūtīšanas izdevumi, 6 x 25	150,00	Fees for bank transfers (to the Museum)

Kopā 2102,85 Total

APKĀRTRAKSTA DRUKĀŠANA UN IZSŪTĪŠANA (ieskaitot aploksnes ziedojumiem un pasta izdevumus) PRINTING AND MAILING OF NEWSLETTER (including postage and cost of donation envelopes)

Apkārtraksts nr. 51, izsūtīts 29. martā (2377) ● sent 29 March	3988,28	(1,67 gabalā ● ea.)
Apkārtraksts nr. 52, izsūtīts 9. jūnijā (2371) ● sent 9 June	3011,12	(1,26 gabalā ● ea.)

Kopā 6999,40

PĀRSŪTĪTS OKUPĀCIJAS MUZEJAM ● Total wired to the Museum **341 493**

IENĀKUMI: ZIEDOJUMI OMFAi 31.12.20.–30.06.21. (220 atsevišķi ziedojumi) **313 411**

INCOME: DONATIONS to OMFA 31.12.20.–30.06.21. (220 individual donations)

FIDELITY INVESTMENTS Gada pārskats ● overview for the last half of 2020 and first half of 2021

Konts ● Account:	1.07.2020.	30.06.2021.	Pieaugums / \$+	% gd / 1yr	3 gd / 3yr
"Nākotnes nams" ● Building	1 575 775	2 278 317	702 541	44%	18%
OMFA pamatfonds ● Capital	2 286 424	3 546 178	858 520*	35%	13%
V. Bērziņa-Baltiņa	245 666	333 722**	88 056	35%	16%

* Neieskaita 401 233 ASV dolārus no ziedotāju 2020. gadā pārskaitītām akcijām ● * Donated stock transfers not included

** 86 734 ASV dolāri pārskaitīti OM; 246 988 ASV dolāri atlikums ● \$86 734 wired to OM; \$246 988 available

OMFA sēde 25. jūlijā ● July 25 ZOOM meeting of OMFA. No kreisās ● from the left Irēne Lazda (priekšsēde/President), Juris Mežinskis (sekretārs/Secretary), Paulis Lazda, Ints Rupners, Vaira Pēlēķis Christopher, Ilze Resnis (kasiere/Treasurer), Andrejs Lazda, Arturs Grava

Beidz darboties “Nākotnes nama” fonds. Līdzekļi sāk strādāt

Latvijas Okupācijas muzeja “Nākotnes nams” ir uzcelts. Beidzot. Jau 2022. gada sākumā muzejs būs tur iekārtojies. Pēc deviņiem gadiem pagaidu telpās nākotne būs pienākusi. Beigsies pagaidu darbība. Atsāksies darbs jaunajās mājās.

Tajā pašā laikā beigs darboties līdzekļu piesaistes kampaņa, ko 2005. gadā nosaucām “Nākotnes nama” vārdā, lai Gunāra Birkerta plānotajā ēkā iekārtotu jaunu ekspozīciju, drošas krātuves un ērtas darba telpas muzeja darbiniekiem. Cerībā, ka Latvijas valsts mums palīdzēs paplašināt un pārbūvēt namu, solījām tajā gādāt par pašu muzeju. Tas nu ir noticis.

Saziedotie līdzekļi, palīdzot labvēlīgam finanšu tirgum, augstākajā punktā sasniedza aptuveni 2,5 miljonus eiro. Tos tagad lieto muzeja iekārtošanai, taču, rēķinus sedzot, paliks pāri vēl apmēram miljons, kuru muzejs saglabās kā ieguldījumu, kas palīdzēs gadu gaitā segt muzeja iekārtu un ekspozīcijas uzturēšanu un atjaunošanu. Ja saņemsim tālākus ziedojumus “Nākotnes namam”, tos atzīmēsim kā “Nākotnes namam” ziedotus un ieguldīsim minētajām vajadzībām.

Visi ziedotāji, kuru skaits pārsniedz tūkstoši, var būt gandarīti, ka viņu ticība un uzticēšanās ir sasniegusi un pārsniegusi mērķi. Mērķis ir sasniegts. Muzejs sāk ar jaunu spar strādāt jaunajās telpās. Nākotne ir klāt.

Beigs darboties arī aicinājums pirms diviem gadiem, paceļot spāru svētku vainagu, sagādāt muzejam “Ceļamaizi” atpakaļceļam no pagaidu telpām Raiņa bulvārī uz pārbūvēto un paplašināto namu Latviešu strēlnieku laukumā.

Kopā ar Kultūras ministrijas dotāciju ziedojumi mums ir palīdzējuši sagatavoties šim ceļojumam un bijuši dāsnī diezgan, lai palīdzētu mūs uzturēt, gatavojoties ceļam, kas izrādījies gana ilgs un grūts.

Taču ceram, ka ziedotāji mūs neaizmirsīs ne tikai ceļā, bet arī iekārtojoties jaunajās mājās. To uzskatīsim par sālsmaizi, kas palīdzēs mums piepildīt savu misiju atcerēties, pieminēt un atgādināt. Šodienas pasaulē tas kļūst arvien svarīgāks uzdevums. Ar jūsu atbalstu un ziedojumiem tas izdosies.

Time to Close the Temporary Shop

The Museum's Building for the Future has been built. Finally. In early 2022 the Museum will have settled in. After nine years in temporary quarters future will have arrived. Time to close the temporary shop and open our permanent workshop in our renewed home.

Simultaneously it will be time to close the funding campaign named after architect Gunnar Birkerts' building project started in 2005 with the aim to build a new exposition, provide safe storage for the Museum's invaluable archival holdings and furnish new quarters for the staff. Hoping that the Latvian state will help us to expand and rebuild the old building, we promised to provide a working Museum for the building. That has now been accomplished. The considerable donations to the building fund were helped by favorable financial markets and reached at its peak value of about 2.5 million euros. They are now being expended to furnish the Museum, but after covering the expenses about a million will remain invested to help maintain and renew the Museum's furnishings and exposition. If we receive future donations to the building fund, we will list and acknowledge them as such and add them to our long-term investments. All donors – their number exceeds 1000 – can be gratified that their trust in the Museum and faith in its mission has exceeded the expectations. The future has arrived.

At the same time a more recent funding campaign under the name “A Basket of Bread for the Museum's Return Home” will also come to an end. Started during the topping-out ceremony two years ago, it was meant to help us return from our temporary abode to our old place in the newly rebuilt building. The donations have come to be a godsend because the return has turned out much longer and more tortuous than we had envisaged. Together with a grant from the Culture Ministry they have helped to sustain in a half-packed state waiting for the move and now – the move itself. We hope that our donors will not forget us and will continue helping us in the transition so that we can fulfill our mission to remember, commemorate and remind. In our world that has become an ever more important task. With your support and donations, we will succeed.

Valters Nollendorfs, “Nākotnes nama” fonda ierosinātājs un līdzekļu vācējs ● Initiator and fundraiser of the Building Fund

OMFA sēro par Pētera Bolšaita aiziešanu mūžībā

Atskatoties uz savā daudz un dažādu nopelni bagātā dzīvē paveikto, Pēteris Bolšaitis bieži uzsvēra, ka viņam lielākais gandarījums bijis par to, ko viņš spējis darīt, lai palīdzētu jauniem cilvēkiem. Viņš bija lepns par viņa un mīļās Īras stipendiātu veiksmi, par “Varavīksnes” un “Fraternitas Lettica” jaunās paaudzes sirsnību un sasniegumiem. Pie “jauniešiem” viņš ieskaitīja arī 28 gadus jauno Okupācijas muzeju.

Pēteris bija klāt pie Okupācijas muzeja fonda atbalsta grupas ASV (OMFA) pirmsākumiem. Viņš bija stingri pārliecināts, ka vienīgais veids, kā nodrošināt, ka Okupācijas muzejs sasniedz sirmu vecumu, ir uzkrāt pietiekami daudz ziedotu līdzekļu, lai ienākumi no tiem garantētu OM pastāvēšanu “neatkarīgi no politikas peripetijām”. Muzejam ziedotie un OMFA uzticētie līdzekļi ir bijuši būtisks

atbalsts ikdienas darbībai un attīstībai, bet gudri ieguldītie līdzekļi pārdzīvoja pasaules finanšu krīzes un turpina pieaugt.

OMFA 20 gadu jubilejā 2016. gadā Pēteris ar gandarījumu atcerējās: “Kad OMFA ieguva tiesības saņemt ziedojumus ar nodokļu atlaidi, ielikām tos atsevišķā OMFA kontā. Tie bija 100 000 dolāru, bet tagad muzejam kopā ir ap 3 000 000 dolāru. Labs pieaugums!” Tikai piecus gadus vēlāk, šogad atzīmējot OMFA 25 gadu jubileju, tā kopējā summa jau pārsniedza \$ 6 000 000. Redzēt sava darba augļus Pēterim bija gandarījums, bet ne mazāk svarīgi, kā līdzekļi tiek izmantoti.

Mēs esam pateicīgi Pēterim, ka viņš vienmēr rīkojās tālredzīgi. Sērās un ar dziļu pateicību par viņa vadību un draudzību pieminam Pēteri Bolšaiti.

PĒTERIS BOLŠAITIS
12.07.1937.–11.09.2021.

Latvijas Okupācijas muzeja biedrība un Latvijas Okupācijas muzeja saime sēro un izsaka līdzjūtību tuviniekiem par Pētera Bolšaita, ilggadējā muzeja drauga un dāsna atbalstītāja, aiziešanu mūžībā.

The Latvian Occupation Museum Association and the the Latvian Occupation Museum community mourn the death of Pēteris Bolšaitis, a museum supporter of many years' standing.

OMFA Mourns the Death of Pēteris Bolšaitis

Looking back on his life, crowned by so many and varied accomplishments, Pēteris Bolšaitis often remarked that he was proudest of the things he had been able to initiate to help young people. He took pride in the success of the scholarship students that he and his beloved Īra supported and was gratified by the accomplishments and sincere friendship of the younger members of “Varavīksne” and “Fraternitas Lettica” [Fraternities]. Pēteris saw the Occupation Museum, also, as a young institution.

Involved in the Latvian 50 Year Occupation Museum Fund Support Group (OMFA) from its very inception, Pēteris was firmly convinced that the Museum could reach a secure old age only if a fund was established that was large enough to assure that the Museum would not be affected by the “vicissitudes of political change.” Although donations have supported

the everyday needs and development of the museum, funds have also been wisely invested, have successfully weathered all international financial crisis and continue to grow.

On the 20th anniversary of OMFA in 2016, Pēteris remarked, “When the IRS granted OMFA the status of a charitable 501(c)3 organization, permitting donations to be deducted from taxable income, we opened a special account. At that time, we had \$100,000. Now the museum has in total \$3,000,000! A significant increase!” Today, only five years later, the OMFA Museum accounts total over \$6,000,000! Seeing the fruits of his work was gratifying to Pēteris, but no less important was the assurance that funds would be wisely used.

We are grateful to Pēteris, for always considering the long-term. With great sadness and deep gratitude for his wisdom and friendship we mourn Pēteris Bolšaitis.

Jānis Kukainis

Jānis Kukainis bija caurcauri savs cilvēks un caurcauri Latvijas patriots. Līdz galam sev un Latvijai uzticīgs, nenogurstošs darbos, tiešs un nesaudzīgs vārdos. Necieta muļķību, bet vēl vairāk – neizdarību. Prata novērtēt izdarītus darbus un nekad neņēma ļaunā pretējus uzskatus. Cilvēks, uz kuru varēja paļauties. Ciets kā krams. Ap viņu dzirksteles šķīda. Un viņa dzirksteļu šķiltās ugunis turpina degt.

Paldies, Jāni, ka biji mans draugs. Paldies, ka varējām būt katrs savs, bet tomēr viens otru balstīt. Paldies, ka varējām būt kopā darbos Latvijas labā. Tevis pietrūks. Tev nebija jāsteidzas. Bet zinu, kur Tevi meklēt, kad pienāks mans laiks.

Jānis Kukainis was his own man and a Latvian patriot, through and through. To the end he was true to himself and to Latvia, tireless in his work, direct and bluntly honest in his words. He had little patience with foolishness, but even less with inaction. He knew how to value work that was done and never took opposing views as personal attacks. A man you could count on. As solid as flint. Around him, sparks flew. And the fires lighted by his sparks are still burning.

Thank you, Jānis, for being my friend. Thank you for letting us each be our own person, but still support each other. Thank you for our being able to work together for Latvia. You will be missed. You didn't have to hurry away. But I know where to look for you when my time comes.

Valters Nollendorfs

JĀNIS KUKAINIS

12.06.1943.–16.09.2021.

Latvijas Okupācijas muzeja biedrība un Latvijas Okupācijas muzeja saime sēro un izsaka līdzjūtību tuviniekiem par Jāņa Kukaiņa, ilggadējā muzeja drauga un dāsna atbalstītāja, aiziešanu mūžībā.

The Latvian Occupation Museum Association and the the Latvian Occupation Museum community mourn the death of Jānis Kukainis, a museum supporter of many years' standing.

Ojārs Celle

Man Ojārs bija zinīgs, gudrs un prātīgs cilvēks. Viņa galvā bija vesela enciklopēdija, no kuras varēja iegūt daudz jaunas informācijas. No zinības plūda gudrība, ko viņš puda gan rakstos, gan vārdos. Viņa gudrība bija vienmēr prātīga, viņa padoms – noderīgs. Viņš nestrēba karstu, cilvēks, kādu mūsdienās kļūst arvien mazāk, tieši tad, kad viņi tik ļoti vajadzīgi.

Tevis ļoti pietrūks, Ojār!

To me, Ojārs was a knowledgeable, wise and sensible person. In his head was an entire encyclopedia, from which much new information could be gained. From his knowledge flowed wisdom, which he expressed both in writing and in words. And his wisdom was always sensible, his advice always useful. He never acted rashly, in the heat of the moment – a person we have fewer and fewer of nowadays, just when they are so needed. You will be very much missed, Ojār!

Valters Nollendorfs

OJĀRS CELLE

6.11.1929.–8.09.2021.

Latvijas Okupācijas muzeja biedrība un Latvijas Okupācijas muzeja saime sēro par Ojāra Celles, ilggadējā muzeja atbalstītāja, aiziešanu mūžībā.

The Latvian Occupation Museum Association and the Latvian Occupation Museum community mourn the death of Ojārs Celle, a long-standing museum supporter.

OJĀRS KALNIŅŠ

22.10.1949.–14.10.2021.

Latvijas Okupācijas muzeja biedrība un Latvijas Okupācijas muzeja saime sēro par Ojāra Kalniņa, ilggadēja muzeja atbalstītāja, Latvijas Okupācijas muzeja Saeimas atbalsta grupas vadītāja, aiziešanu mūžībā.

The Latvian Occupation Museum Association and the the Latvian Occupation Museum community mourn the death of Ojārs Kalniņš, a long-time supporter and head of the Saeima support group for the Museum of the Occupation of Latvia.

2021. gada 17. novembrī no pagaidu mājvietas uz atjaunoto muzeja ēku tika nogādāti pirmie krājuma priekšmeti. Attēlā no kreisās: Ilze Vaivode, Ingus Andersons, Solvita Vība, Baiba Brieže ● On 17 November 2021, the first items in the collection were transferred from its temporary residence to the renovated Museum building. Photo, from left: Ilze Vaivode, Ingus Andersons, Solvita Vība, Baiba Brieže

Muzeja direktore Solvita Vība pasākuma laikā simboliski nodeva muzeja viesu grāmatu LOMB valdes priekšsēdei Dzintrai Bungs ● During the event Museum Director Solvita Vība symbolically handed over the Museum guest book to LOMB Chairman of the Board Dzintra Bungs

Muzeja galvenā krājuma glabātāja Taiga Kokneviča pasākuma dalībniekus iepazīstināja ar pirmajiem simboliski pārvestajiem krājuma priekšmetiem – Latvijas karogiem ● Taiga Kokneviča, custodian of the Museum's main collection, presented to event participants the first symbolically transferred collection items – Latvian flags

* Ziedojumi “Nākotnes namam” ● Donation for Museum reconstruction

++ Ziedojumi “Ceļamaizei” ● Donation for “Ceļamaize”

Ar ziedojumiem PIEMINĒTI ● Donations in MEMORY of a specific person

1949. gada deportācija – USD 100,- Vija Rauda;

50,- Inta Moruss-Wiest;

Olga un Arvīds ĀBOLIŅŠ – USD 200,- Austrā un Grant Gauger;

Biruta ABULS – USD 10 000,- Jānis un Velta Lazda;

500,- Anda un Germanis Finan; 250,- Inta Rūtiņa;

Aizvestie – AUD 1000,- Kanberas Latv. ev. lut.

draudze; Natālija Neiburga;

Erika un Roberts BERGLANDS, vecāki –

USD 50 875,- Ieva Berglands ar ģimeni;

Ilmārs BERGMANIS – EUR 82,- Valdis A. Skomba;

Tālis BERGS – USD 500,- Inta Grace;

Nikolajs BERKHOLTZ – USD 100,- Nicholas E.

Berkholtz Trust;

Jēkabs BIRZNIEKS, atzīmējot 110. dzimšanas

dienu – EUR 110,- meita Inese Birzniece*;

Gunārs BLUMBERGS, Vitauts HAZNERS un Arnis

KUPLIŅŠ – USD 1000,- Jānis un Daina Lucs;

Edvīns BŪDENIEKS – EUR 100,- Iriša Mellott; USD

100,- Modris un Vallija Galenieks; Martins Staks;

Herberts BŪMANIS – USD 200,- Zaiga Schleisman;

Valdemars DAMBEKALNS – USD 50,- Lydia

Dambekalns;

Sigurds DAMBERGS (7.07.1926.–22.03.2014.) –

CAD 100,- Biruta Dambergs;

Ingrīda DĀVIS – USD 100,- Korporācijas

“Varavīksne” Vidusamerikas kopa;

Deportāciju 80 gadi – USD 80,- Vija un Andrejs

Birnbaums;

Ilga Maija DUKATS – EUR 81,74 Andrea Westrich;

Ausma EPERMANIS – USD 100,- Tālis Boģis;

Franču grupa – EUR 1000,- Dagmāra Beitnere Le

Galla; 200,- Dagnija Lielā;

Arturs GINTERS – USD 50,- Aija Sedlak;

Haralds HAGELIS – USD 50,- Alvis Hagelis;

Vitauts HAZNERS – EUR 50,- Daine un Jānis

Auziņš; USD 100,- Zinta Kulits; Nevils un

Margrieta Leimanis; 50,- Harijs un Ausma

Zikmanis;

Alma JANNERS – USD 100,- Sigurds Janners;

Ojārs JURKA – USD 25,- Atis Jurka;

Kārlis KALEJS – USD 5000,- Klitija Kalējs;

Kalpaka piemiņa dievkalpojumā – USD 245,-

Čikāgas Korporāciju kopa; 205,- Čikāgas Sv. Pētera draudze; 50,- Jānis un Rasma Priede;

Jolanta KLEINHOFŠ – USD 500,- Andris Kleinhofs;

Nadija un Arnolds KOPĀNS – USD 50,- Kārlis

Kopāns;

Alma un Jānis KRIŠJANSONS – USD 200,- Biruta

Upsons;

Alfrēds KRŪKLIŅŠ – USD 200,- Ilona Students;

Arvīds KŪLĪTIS – USD 200,- Velta Kļaviņš; 100,-

Anda Grasis; 50,- Jānis un Rita Krūmiņš;

Arnīs un Nikoleta KUPLIŅŠ – USD 200,- Anda

Grasis;

Anna LAGZDIŅŠ – CAD 200,- Uldis un Rita

Tora; 100,- Egils Bambers; EUR 266,- Katherine

Benavitch; 200,- Baiba Kļaviņa; USD 200,- Māris

Lapiņš; 100,- Ivars un Vija Bērziņš; Dzintars

Dzilna; 75,- Jānis Riekstiņš;

Indulis LAUZUMS – USD 50,- Harijs un Ausma

Zikmanis;

Osvalds un Irma LĪCIS – USD 1000,- Margita L.

Kay;

Paulis MITULIS, apcietināts Jelgavā 1940. gadā,

izsūtīts, miris Noriņskā 1943. gadā – EUR 5000,-

mazdēls Jānis Zemjānis;

A. un E. PAKULIS – USD 25,- Līga Šulcs;

Mirdza PAUDRUPS – USD 100,- Astrīda Greco;

Oskars PĒKŠENS – USD 50,- Tija Krūmiņa;

Mārtiņš PLADARS – USD 50,- Valts Pladars;

Velta PURMALIS – USD 100,- Biruta Schultz;

Irma RACENIS – USD 100,- Richard un Inese

Christman;

Silvija RUTENBERGS – USD 5000,- Annele, Guna

un Viestarts Rutenbergs;

Kārlis un Jānis SĀNS – SEK 2000,- Laura Sans;

Ilze SCHWARTZ – USD 1000,- Miķelis un Annele

Austriņš ar ģimeni;

Guntis SPRENNE – USD 200,- L., E. un P. Sprenne;

Vilis STUKULS – USD 50,- Voldemars Stukuls;

Konstantīns SVENTECKIS – USD 95,- Franciska

Sventeckis;

Augusts, Emīls, Emīlija un Mīle VEISBERGS,

izsūtīti uz Sibīriju – AUD 200,- Kronīte;

Kārlis VENTERS – USD 100,- Dzintris Vallis;

Valija VESELS – USD 100,- meita Aija Blumfelds;

Aleksandrs un Olga VINOVSĶIS, aizvesti

1941. gada 4. jūnijā – USD 50,- Benno Stāmuris;
Pauline ZADVINSKIS, – USD 500,- Paulis un Irēne Lazda; 100,- Christine Baughman; Andrew un Mary Butlevics; Anna Dauksts; Monika Dauksts; Velga Plāte; Anīta Počs; Eugenījs un Māra Počs; 50,- Regina Daukšs; Theresa Vavere; Brons un Marija Visockis; 30,- Grand Rapīdu Latviešu biedrība; 25,- Jeffrey un Ingrida Heinze; Baiba Lejiņš;
Rudolfs ZARINS – USD 50,- Raymond Zarins;
Zigurds I. ZIVARTS – USD 2000,- sieva Gunta M. Emmons; 50,- Zinta Kūlītis; Dzintra Platace Branmane.

Ar ziedojumiem GODINĀTI ● Donations made to HONOR a specific person

Māra BĒRTIŠS, 80 gadu jubilejā – EUR 80,-
Eduards un Selga Silkalns;

Aldis BIRZULIS, atzīmējot savu dzimšanas dienu – AUD 500,- Aldis J. Birzulis++;

Austra KĀRKLIŅA, Bostonas Latviešu skolas absolvente 2020. g. – USD 50,- Amerikas latviešu tautiskā savienība (ALTS);

Vita KRISTOVSKIS, dzimšanas dienā ziedu vietā – AUD 50,- Ināra un Valdis Graudiņš;

Laila LŪSIS, Bostonas Latviešu skolas absolvente 2021. g. – USD 50,- Amerikas latviešu tautiskā savienība (ALTS);

Valters NOLLENDORFS, 90 gadu jubilejā – EUR 90,- Matīss Dāvis Kukainis; 50,- Maksims Strunskis; Ģirts Jānis Zēgners; USD 300,- Lalita Rūta Muižniece; 100,- Vaira Pelēķis;

Lilija PURIŅA, Bostonas Latviešu skolas absolvente 2021. g. – USD 50,- Amerikas latviešu tautiskā savienība (ALTS);

Sofija RYAN, Bostonas Latviešu skolas absolvente 2020. g. – USD 50,- Amerikas latviešu tautiskā savienība (ALTS);

Aina SĒJA, Bostonas Latviešu skolas absolvente 2020. g. – USD 50,-

Lūkas SUBAČS, Bostonas Latviešu skolas absolvents 2020. g. – USD 50,- Amerikas latviešu tautiskā savienība (ALTS);

Velta VIZULIS, 100 gadu dzimšanas dienā – USD 100,- Ēriks un Ināra Krūmiņš*;

Nora VOLDIŅA, Bostonas Latviešu skolas absolvente 2021. g. – USD 50,- Amerikas latviešu tautiskā savienība (ALTS).

Ziedojumi MUZEJA DARBAM ● Donations for the MUSEUM'S WORK

AUD

200,- Vija Zars (50,-++); **100,-** Anda un David Black; Gunārs Freimanis; Silvija Freiverts; Daina un Andris Jaunbērziņš;

CAD

300,- Andrejs Apinis; **200,-** Zane Grigors++; Vija Ilziņš; Jānis Lūsis; Vita Mačiņš++; **150,-** Aleksandrs Šķepasts; **100,-** Ilze Plaudis; Gundars Roze;

EUR

3000,- Bruno Lielkāja; **889,-** DV apv. Linkolnā; **500,-** PBLA; **475,-** Maksims Strunskis (100,-++); **400,-** Ralf un Dzintra Edler; **370,-** Studenšu korporācija "Gaujmaliete"; **230,-** Helena Chidzik; **200,-** Evarts Anosovs; **100,-** Rachel Abel; Gunita un Juris Borzovs; Dagnija Krēsliņš; **58,-** DV Hamiltonas nodaļa Kanādā; **50,-** Andrejs Aronietis; Ilgnese Avotiņa; Alexander Foerster; Irēna Zahare; Ieva Zuicena; **41,06** Thomas Gole; **30,-** Marc Libants; **25,-** Ellen Daugman; Sandra Upmale-Tonna; **10,-** Zanda Brālīte; Ruth Pearce; **5,-** Agnese Lūse;

USD

152 870,- ANONĪMS; **25 000,-** Jānis un Velta Lazda; **7000,-** Jānis Zaķis; **5000,-** Andrejs Eglīte; **3000,-** Gunars Jakobsons; **2000,-** Lāču Ģimenes fonds; Edward un Joan Anders; Jānis un Dzintra Janavs; **1500,-** Jānis un Irene Briedis; Millija Howe Lūsiņa++; **1000,-** Nūbransvikas un Leikvudas Latv. ev. lut. draudze; Ilmārs Kalniņš; Paulis un Irēne Lazda; Zaiga Phillips; Jānis un Maija Skinkis; **600,-** Vincents Dindzāns; **500,-** Daugavas Vanadzies ASV; Jānis Bērziņš; Māris Graube; Gunta Harvey; Andris Kleinhofs; Jānis un Alexis Lazda; Māra Lazda; Astrida un John Melgalvis; Uldis Roze; Andris un Biruta Sprūds;

Aija Vikmanis; **450,-** Āra Pumpurs; **350,-** Edvīns Upītis; Maija Zile*; **300,-** Oļģerts Čakars; Ērika Orchard; **250,-** Dagnija Krēslīšs; Maija Mizēns; Dr. Arthur Ozolin; **200,-** Ivars Avots; Aija C. Blitte; Ilga Harrington Winicov; Vija Hosp; Imants J. Leskinovitch; Tālvāldis Paegle; Vaira Pelēķis; Gatis Plūme; Dzidra Reimanis; Baiba Rosenkranz; Aina Skaubitis; Edvīns Tums; **175,-** Juris un Ilze Bērziņš; **150,-** Juris Bluķis un Maija Gudrais; Agris Pavlovskis; Jānis Zvargulis; **125,-** Studenšu korporācija "Gaujmaliete"; **100,-** Korporācija "Beveronija"; Irēne un Voldemārs Avens; Oļģerts Balodis; Juris Bērziņš; Maija Boriss; Vija Bowles; Ojars Bruveris; Mirdza Eglītis; Anda un Germanis Finan; Gunars un Maija Fricsons; George Garnelis; Visvaris un Ausma Ģiga; Sibilla Hershey; Mārtiņš Isaks; Ludmila Yamrone-Stivriņa; Sigurds Janners; Ilze Kostick; Dace Ķezbers++; Kārlis Ķīrsis; Astra Māliņš; Mirdza Neiders; Laimons Osis; Maija Paegle; Rūdolfs Pēkšens; Jānis Račevskis; Andrew Robins; Andris Sedliņš; Vija Sherman; Art. Vedejs; Valda Ziemelis; Aida Zilgalvis; Leonids Ziverts; Ivars un Lauma Zušēvics; **95,04** Liepiņš Velta,

TESTAMENTA atlikums; **75,-** Inese Kaņeps*; Jānis un Karena Karps; Edward Mackus; Guntis Puriņš; Inara Rogainis; Maris Tirums; **70,-** Irene Balks; **60,-** Guntis Ore; **55,-** Baiba Gillard Kurins; Māris Roze; **50,-** Anda Allen; Jane Boldenow; Dzintra Bond; Juris Cilnis; Edvīns un Līvija Circenis; Elga M. Čāče; Kārlis un Ilze Čečeris; Ilmārs Dambergs; Sarma Davidson; Joseph Garrett; Alvis Hagelis; Janīna Janševics; Viesturs Kalniņš; Aivars Krasts; Paul Maldutis; Māris Mežs; Nora Mičule; Miervaldis Mieriņš; Kārlis Millers; Biruta Plūģis; Vita Ramanis; Maija Sedzielarz; Rita Sēja; Rita G. Sēja; Uldis Šutka; Gunta Turks; Indulis Zariņš; Ivars Zemmels; **35,-** Jānis Čakars; **30,-** Dzidra Lesiņš; **25,-** Maija un Jānis Atvars; Jānis Jurgens; Ruta Majumdar; Anita Molander; Juris Zebergs; **20,-** Andrejs Eglītis; Gunārs Iesalnieks; Laima Riekstiņš; Ojārs Sovers.

Cienījamie Okupācijas muzeja atbalstītāji!

Ziedotāju atbalsts muzejam turpinās turpat 30 gadus. Šajos gados ir saņemti vairāk par 28 tūkstošiem ziedojumu. Jau 15 gadus turpinās arī mana darbība muzejā ar ziedotāju un ziedojumu informāciju, tās ievadišanu un saglabāšanu ziedotāju datubāzē. Muzeja ziedotāju datubāze saglabā visu ziedotāju vārdus, kuri kaut reizi ir ziedojuši muzejam, tiek veikta visu ziedojumu uzskaitē ar ziedojumu mērķa norādi, kā arī godināto un pieminēto personu vārdiem. Ziedotāju datubāzē tiek saglabāta informācija arī par visiem mūžībā aizgājušajiem ziedotājiem un viņu atbalstu muzejam.

Pateicos par aktīvo e-pasta adresu norādi, ko saņemmu arvien biežāk ASV ikmēneša ziedotāju sarakstos. Šāda saziņa ir vieglāka un ātrāka. Lūdzu, sūtiet savas e-pasta adreses, rakstot mums uz: ziedojumiem@omf.lv. Sīrsnīgs paldies sadarbības zemju pārstāvēm, kuras sūta informāciju par ziedojumiem! Pateicos Ilzei Resnis, no kuras saņemmu ASV plašo ziedotāju sarakstu ik mēnesi! Paldies Inārai Graudiņai, kura pati ievada informāciju par Austrālijas ziedojumiem muzeja datubāzē. Pateicos Dagnijai Staško Kanādā par ilggadējo sadarbību! Paldies Inesei Auziņai, kura palīdz uzturēt saikni ar Lielbritānijas ziedotājiem!

Dear Occupation Museum supporters

Donor support for the museum has been ongoing for nearly thirty years. In these years over 28,000 donations have been received. For fifteen years now, I have continued my own work with the museum's donor and donation information, its entry and storage in the donor database. The Museum's donor database keeps the names of everyone who has ever given to the museum, and all donations are accounted for, including their intended purpose as well as names of persons honored or mentioned. In our database we also keep information on now-deceased donors and their support for the museum. I appreciate the updated email address information that I receive increasingly often in our U.S. monthly donor lists. This makes communicating easier. Please send us your email addresses by writing to: ziedojumiem@omf.lv. A heartfelt thanks to our country representatives for their cooperation in sending donation information. I am grateful to Ilze Resnis, from whom I receive the United States donor list every month. Thanks to Ināra Graudiņa, who herself enters the information on Australian donations into the museum database. Thanks to Dagnija Staško in Canada for her long-term cooperation! And thanks to Inese Auziņa, who helps us stay in touch with our British donors.

Dzintra Nollendorfa, ziedotāju datubāzes pārziņe ● Donor database manager

Muzejs būs pateicīgs par jūsu ziedojumu, jo no tā ir atkarīga muzeja nākotne

Ziedojumus muzejam un grāmatu pasūtīnājumu var nodot, sūtīt un pieteikt:

Lielbritānijā: Inese A. Smith
36 Fairmount Drive
Loughborough
LE11 3JR, United Kingdom.

ASV: čeki rakstāmi OMFA, c/o
Ilze Resnis, 10930 Nollwood
Drive, Chardon, OH 44024, USA.
Ziedojumi atskaitāmi, aprēķinot
ienākumu nodokļus.
Ar kredītkarti, lietojot OMFA “PayPal”
adresi <http://donate.omfa-usa.org>

Kanādā: čeki rakstāmi LRDF
(“Latvia Relief and Development
Fund”) ar piezīmi “ziedojums
Okupācijas muzejam”, c/o Dagnija
Staško, 16 Elterwater Ave., Nepean,
ON K2H 5J2, Canada. Ziedojumi
atskaitāmi no Kanādas federālajiem
ienākumiem.

Austrālijā: čeki rakstāmi “SLS –
Okupācijas muzejs” un sūtāmi: Ināra
Graudiņa, 141 Darley Rd., Randwick,
NSW 2031, Australia.

Latvijā: Latvijas Okupācijas muzejs,
Latviešu strēlnieku laukumā 1, Rīgā,
LV-1050,
SEB banka,
kods UNLALV2X, konta
nr. LV67UNLA0002400700517.
Muzejā var ziedot ar kredītkarti.

Ar kredītkarti vai “PayPal” tiešsaistē
muzeja mājaslapā www.omf.lv

Par veikto ziedojumu rakstiet:
ziedojumi@omf.lv

Apkārtraksts nr. 53, 2021. gada
decembrī Rīgā.
Iznāk trīs reizes gadā.
ISSN 1407-3668.

Redaktore Inese Jansone. Korektors un
maketētājs Jānis Kulmanis. Tulkotāji
Filips Birzulis, Irēne Lazda, Gundega
Michele un Pēteris Kalniņš.

Latvijas Okupācijas muzejs,
Latviešu strēlnieku laukums 1, Rīga,
LV-1050

Tālruni: birojs +37167212715,
Izglītības nodaļa +37167211030
Fakss +37167229255
E-pasts: omf@latnet.lv
Mājaslapa: www.omf.lv
www.okupacijasmuzejs.lv
Reģ. nr. 40008018848

Ja informāciju par muzeja aktualitātēm
vēlaties saņemt biežāk vai apkārtrakstu
saņemt elektroniski, lūdzu, paziņojiet
mums savu e-pasta adresi, rakstot uz
pr.okupacijasmuzejs@omf.lv.

If you would like to receive current
information about Museum activities
or this Newsletter electronically,
please send us your e-mail address to
pr.okupacijasmuzejs@omf.lv